Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 378/2007,**

annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta

(EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Neuvoston asetus (EY) N:o 73/2009, annettu 19 päivänä tammikuuta 2009	L 30	16	31.1.2009
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1231/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011	L 326	24	8.12.2011

▼B

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 378/2007,

annettu 27 päivänä maaliskuuta 2007,

yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Eräillä jäsenvaltioilla on erityisiä vaikeuksia rahoittaa Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ([1]) mukaisia maaseudun kehittämisohjelmiaan. Näille jäsenvaltioille olisi niiden maaseudun kehittämispolitiikan tehostamiseksi annettava mahdollisuus soveltaa vapaaehtoista mukauttamisjärjestelmää. Tämä mahdollisuus olisi tarjottava niille jäsenvaltioille, joissa vapaaehtoista mukauttamisjärjestelmää jo sovelletaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 artiklassa säädetystä vapaaehtoisesta mukauttamisjärjestelmästä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyyn pakolliseen mukauttamisjärjestelmään siirtymistä koskevista säännöistä 22 päivänä syyskuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1655/2004 mukaisesti ([2]) tai joille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 70 artiklan 4 a kohdan nojalla poikkeus yhteisön tuen yhteisrahoitusta koskevasta vaatimuksesta. Vapaaehtoinen mukauttaminen olisi tehtävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([3]) 2 artiklan d kohdassa tarkoitettujen suorien tukien vähennyksinä ja näin saadut varat olisi käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisten maaseudun kehittämisohjelmien rahoitukseen. Vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvien suorien tukien vähennysten olisi täydennettävä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklassa säädetystä pakollisesta mukauttamisesta johtuvia vähennyksiä.

(2) Hallinnoinnin helpottamiseksi vapaaehtoiseen mukauttamiseen sovellettavien sääntöjen olisi vastattava sääntöjä, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklassa säädettyyn pakolliseen mukauttamiseen, mukaan lukien laskentaperusteet.

([1]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2012/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 8).
([2]) EUVL L 298, 23.9.2004, s. 3.
([3]) EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2013/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 13).

▼B

(3) Pienviljelijöille olisi myönnettävä lisätukea heidän erityistilanteensa huomioon ottamiseksi, jos vapaaehtoista mukauttamista sovelletaan, kuten pakollisen mukauttamisenkin yhteydessä. Kyseistä lisätukea olisi myönnettävä komission vahvistamien enimmäismäärien rajoissa määrä, joka saadaan, kun suorien tukien ensimmäisiin 5 000 euroon sovelletaan vapaaehtoista mukauttamista.

(4) Niissä jäsenvaltioissa, joissa vapaaehtoinen mukauttaminen on jo käytössä, tässä asetuksessa säädetyssä uudessa vapaaehtoisessa mukauttamisessa olisi mahdollisuuksien mukaan pidättäydyttävä poikkeamasta nykyisestä järjestelystä, jotta vältytään tarpeettoman hallinnollisen kuormituksen aiheuttamiselta ja sellaisiin täytäntöönpanojärjestelyihin puuttumiselta, jotka ovat olleet käytössä useita vuosia ja joihin viljelijät ovat käytännössä ja taloudellisesti sopeutuneet. Näin ollen vaikuttaisi tarkoituksenmukaiselta, että vapaaehtoista mukauttamista tämän asetuksen voimaan tullessa soveltaville jäsenvaltioille annettaisiin oikeus säilyttää tiettyjä nykyisen järjestelmänsä vakiintuneita muotoja, samalla kun niiden olisi vältettävä viljelijöiden perusteetonta eriarvoista kohtelua. Lisäksi, jotta varmistetaan uusien järjestelyiden ja tilatukijärjestelmän täytäntöönpanomuotojen yhdenmukaisuus, alueittain eriytetyt vapaaehtoisen mukauttamisen prosenttimäärät olisi annettava ainoastaan sellaisten jäsenvaltioiden käyttöön, jotka soveltavat tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan mukaisesti.

(5) Vapaaehtoisen mukauttamisen soveltamisesta peräisin olevien varojen käyttöön ei saa soveltaa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisia maaseuturahaston rahoitusosuuden enimmäismääriä. Sen vuoksi olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa tuosta asetuksesta. Kyseisiin varoihin ei saa soveltaa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ([1]) mukaisia maaseuturahastoon sovellettavia ennakkomaksujärjestelyjä.

(6) Jotta jäsenvaltiot voisivat tehdä harkittuja päätöksiä vapaaehtoisen mukauttamisjärjestelmän soveltamisesta, niiden olisi laadittava perusteellinen arvio mukauttamisen mahdollisesta vaikutuksesta, erityisesti sen vaikutuksesta asianomaisten viljelijöiden taloudelliseen tilanteeseen ja heidän suhteelliseen asemaansa maatalousalalla. Vapaaehtoista mukauttamisjärjestelmää soveltavien jäsenvaltioiden olisi seurattava tiiviisti vapaaehtoisen mukauttamisen vaikutuksia. Vaikutustenarvioinnin ja seurannan tulokset olisi annettava tiedoksi komissiolle mahdollista politiikan kehittämistä varten.

(7) Vapaaehtoista mukauttamista olisi tarkasteltava osana laajempaa maaseudun kehittämiseen suunnattavaa yhteisön rahoitusta. Sen vaikutusta olisi tarkasteltava muun muassa jäsenvaltioiden suorittamien vaikutusarviointien perusteella. Tämän tarkastelun

([1]) EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 320/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42).

▼B

perusteella komissio toimittaa ennen vuoden 2008 loppua Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen sen täytäntöönpanosta toistaiseksi saaduista kokemuksista.

(8) Tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(9) Vapaaehtoisen mukauttamisen soveltamisesta peräisin olevat määrät olisi otettava huomioon määritettäessä Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavien menojen vuotuinen enimmäismäärä, ja asetukseen (EY) N:o 1290/2005 olisi sisällytettävä mahdollisuus antaa erityisesti vapaaehtoista mukauttamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

(10) Asetus (EY) N:o 1290/2005 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

VAPAAEHTOINEN MUKAUTTAMINEN

1 artikla

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan soveltamista, jäsenvaltiot,

a) joissa tämän asetuksen tullessa voimaan sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1655/2004 1 artiklassa tarkoitettua suorien tukien lisävähennysjärjestelmää, tai

b) joille on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1698/2005 70 artiklan 4 a kohdan nojalla poikkeus yhteisön tuen yhteisrahoitusta koskevasta vaatimuksesta,

voivat vähentää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan e kohdan mukaisesti tiettynä kalenterivuonna alueellaan myönnettävien, kyseisen asetuksen 2 artiklan d kohdassa tarkoitettujen suorien tukien määriä, jäljempänä ’vapaaehtoinen mukauttaminen’, vuosina 2007–2012.

2. Vapaaehtoisen mukauttamisen soveltamisesta peräisin olevan nettomäärät käytetään yhteisön tukena siinä jäsenvaltiossa, jossa ne ovat kertyneet, toimenpiteisiin, jotka sisältyvät Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettaviin maaseudun kehittämisohjelmiin.

▼M1

3. Vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvat vähennykset on laskettava samalta perustalta kuin yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

▼M1

tukijärjestelmistä 19. tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 [tämä asetus] 7 artiklassa säädetty mukauttaminen ([1]).

▼B

4. Kunkin jäsenvaltion on sovellettava vapaaehtoisessa mukauttamisessa kalenterivuosikohtaista yhtenäistä prosenttimäärää. Prosenttimäärää voidaan muuttaa asteittain etukäteen vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Vähennys on enintään 20 prosenttia.

▼M1

5. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 artiklan soveltamisesta johtuvat viljelijään sovellettavat mukauttamisen määrät, joista on vähennetty 5 prosenttiyksikköä, on vähennettävä jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan nojalla soveltamasta vapaaehtoisen mukauttamisen määrästä. Sekä vähennettävän prosenttimäärän että vapaaehtoisen mukauttamisen lopullisen määrän on oltava vähintään 0.

▼B

2 artikla

1. Kahden kuukauden sisällä tämän asetuksen voimaantulosta jäsenvaltioiden on päätettävä ja ilmoitettava komissiolle vuosina 2007–2012 sovellettavan vapaaehtoisen mukauttamisen vuotuinen prosenttimäärä.

2 Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa vapaaehtoista mukauttamista, on suoritettava arvio vapaaehtoisen mukauttamisen vaikutuksesta erityisesti asianomaisten viljelijöiden taloudelliseen tilanteeseen ottaen huomioon, että perusteetonta eriarvoista kohtelua viljelijöiden välillä on vältettävä.

Jäsenvaltioiden, jotka aikovat 3 artiklan 1 kohdan nojalla soveltaa alueellisesti eriytettyjä prosenttimääriä, on myös arvioitava näiden eriytettyjen prosenttimäärien vaikutukset ottaen huomioon, että perusteetonta eriarvoista kohtelua viljelijöiden välillä on vältettävä.

Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava vaikutusarviointiensa tulokset komissiolle yhdessä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen kanssa.

3 artikla

1. Jäsenvaltio, jossa tämän asetuksen tullessa voimaan sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1655/2004 1 artiklassa tarkoitettua suorien tukien lisävähennysjärjestelmää ja jossa tilatukijärjestelmää sovelletaan alueellisella tasolla asetuksen (EY) N:o 1782/2003 58 artiklan mukaisesti, voi kauden 2007–2012 osalta päättää:

▼M1

(a) tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdasta poiketen soveltaa tuen mukauttamisesta seuraavia vähennyksiä mukauttamiseen asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 artiklan mukaisesti sovellettavalta laskentaperustalta ottamatta huomioon kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyä 5 000 euron poissuljentaa; ja/tai

([1]) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

▼B

b) 1 artiklan 4 kohdan säännöksistä poiketen soveltaa puolueettomin perustein alueellisesti eriytettyjä prosenttimääriä. Sovellettava prosenttimäärä kunkin jäsenvaltion alueiden osalta on enintään 20 prosenttia.

2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion, joka soveltaa vapaaehtoisen mukauttamisen yhteydessä alueellisesti eriytettyjä prosenttimääriä 1 kohdan nojalla, on kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta toimitettava komission tarkasteltavaksi seuraavat kautta 2007–2012 koskevat tiedot:

a) vapaaehtoisen mukauttamisen vuotuiset prosenttimäärät kunkin alueen ja koko maan osalta;

b) vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvat vuosittain vähennettävät kokonaismäärät;

c) tarvittaessa 1 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lisätukien kattamiseksi tarvittavien vuotuisten lisämäärien summa;

d) b ja c kohdassa tarkoitettujen määrien laskemisessa käytetyt tilastotiedot ja muut laskelmien tueksi käytetyt tiedot.

3. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toimitettava komissiolle ajantasaiset tiedot 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista määristä. Ajantasaiset tiedot on toimitettava komissiolle sitä kalenterivuotta edeltävän vuoden joulukuun 31 päivään mennessä, jota määrät koskevat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 2 artiklan e kohdan mukaisesti.

4. Jos komissio pyytää selvennystä 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettuihin tietoihin, jäsenvaltioiden on vastattava pyyntöön yhden kuukauden kuluessa.

4 artikla

▼M2

1. Komissio vahvistaa vapaaehtoisen mukauttamisjärjestelmän soveltamisesta johtuvat nettomäärät täytäntöönpanosäädöksillä soveltamatta 6 a artiklaa:

▼B

a) laskelman perusteella, jos vapaaehtoisessa mukauttamisessa käytetään samaa prosenttimäärää koko maan osalta;

b) joko niiden määrien, joita jäsenvaltiot ovat 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittaneet soveltavansa, tai 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ajantasaistettujen määrien perusteella, jos jäsenvaltio soveltaa alueellisesti eriytettyjä prosenttimääriä.

Edellä tarkoitetut nettomäärät lisätään asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuun vuotuiseen jäsenvaltiokohtaiseen jakoon.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 70 artiklan 3 kohtaa niihin nettomääriin, jotka lisätään jäsenvaltiokohtaiseen vuotuiseen jakoon tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

▼B

Jäsenvaltiokohtaiseen vuotuiseen jakoon tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti lisättäviin nettomääriin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1290/2005 25 artiklaa.

5 artikla

Vapaaehtoista mukauttamisjärjestelmää soveltavat jäsenvaltiot ja komissio seuraavat tiiviisti vapaaehtoisen mukauttamisen vaikutuksia erityisesti maatilojen taloudelliseen tilanteeseen ottaen huomioon, että viljelijöiden perusteetonta eriarvoista kohtelua on vältettävä. Tätä varten kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asiaa koskeva selvitys 30 päivään syyskuuta 2008 mennessä.

▼M2

6 artikla

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset, jotka koskevat vapaaehtoisen mukauttamisen yhdentämistä maaseudun kehittämisohjelmiin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 6 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset, jotka koskevat vapaaehtoisen mukauttamisen varainhoitoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 6 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 a artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 1698/2005 perustettu maaseudun kehittämiskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 ([1]) tarkoitettu komitea.

Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

2. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 1290/2005 perustettu maatalousrahastojen komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

▼B

7 artikla

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä vapaaehtoisen mukauttamisen soveltamisesta kertomuksen, johon sisältyy tarvittaessa tarkoituksenmukaisia ehdotuksia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

II LUKU

ASETUKSEN (EY) N:o 1290/2005 MUUTTAMINEN JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

8 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1290/2005 seuraavasti:

1) Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio vahvistaa määrät, jotka ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan 2 kohdan ja 143 d ja 143 e artiklan sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 (*) 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti maaseuturahaston käytettävissä.

(*) EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.”

2) Korvataan 42 artiklan johdannon toinen virke seuraavasti:

”Näihin sääntöihin sisältyvät erityisesti:”

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen päivän jälkeen, jona se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.